

àven, em queia l'ànima als peus i pensava com és possible que es deixin caure?. D'algun gairabé varem haver de fer sortir els porcs per entrar-hi nosaltres i en una altra feia quinze dies que s'els havien emportat les piques de l'aigua beneïda de pedra picada.

La sensació d'impotència davant aquestes coses i fets és enorme, però no treu que tinguin un interès; la responsabilitat és en tot cas de l'amo.

La cultura d'un poble es demostra estimant les coses que en formen el patrimoni en la seva totalitat. Gent de Sant Hilari, tots plebs, salvem i recuperem aquelles coses que ens identifiquen com a comunitat! Conservem el que queda perquè demà serà massa tard i no lamentarem! Pensem-hi! ●

Àngel SERRADESANFERM

(1) A la seva casa de Valldoreix té una reproducció exacte de la torre-campanar de l'església de Molló.

Capelles que hauríem de conèixer:

La del Sagrat Cor de Vilavecchia	
Mansolí Mou	Verge dels Dolors
Mansolí Vell	Germanes Carmelites
Del Castell de Saleta	Oratori de les Germanes
La del Soler	Capella del Cementiri
La de la Fàbrega	La dels Campaments
De la Talleda	Església Parroquial
Del Crous	El Pedró
Sant Miquel de Cladells	Del Carbonell
Santa Margarida	De la Cortina
El Sobirà	De Joanet
Sant Salvi	De Montalt
Establiment de la Font Picant	
El Coll	
Sant Andreu de Bancells	
Quorós	
Valleclara	..., i encara n'hi han més!!!

**escriptors catalans
actuals**

MANUEL DE PEDROLO (un autor prolífic)

Manuel de Pedrolo va néixer a l'Aranyó (Segarra) a l'any 1918, té doncs actualment 63 anys.

Autor polifadètic: novel·la, teatre, poesia, assaig, etc... Tot ho ha tocat i moltes vegades amb un cert remarcable.

Les seves novel·les més remarcables publicades són: "Avui és parla de mi", "Joc brut", "Tocats pel foc", "Mossegar-se la cua", "Traje final", "S'han deixat les claus sota l'estora", "Cops de bec a Pasadena", entre d'altres.

Hi ha, malauradament, una opinió estesa que el català escrit és un reduït espai de lectors, que sempre són els mateixos, una minoria intel·lectualitzada i, per tant, les edicions no solen sobrepassar de tres a cinc mil exemplars.

Això és cert, però potser es pot afegir que els novel·listes catalans tendeixen a escriure precisament per aquesta minoria i pensant en ella, les seves obres són o estan condicionades per aquest fet, que és real per més que ens

dolgui, o sia que no són del tot populars.

Pedrolo trenca amb aquesta costum i escriu per un públic molt més ampli, més popular i senzill i demostra que hi ha més gent que llegiria en català si els autors, encimbellats en llur intel·lectualisme, s'avinguessin al nivell del públic molt més ampli i senzill, que desitja tornar a llegir

Fitxa nº 3